

VARİDAT

1956 yılından sonra gelmiş ve
Varidat-ı Şerife kitabında bulunmayan
diğer varidat.

17.5.1957

Cumartesi

Saat: 18.10

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâli bes.

YA HAY'YUL KAYYÛM

Ver can kulağın

Gûşune¹ gelen nagamât² bir faslı³ terennüm⁴ eder.

Meskût⁵ sandığın da feryâd eder.

Meskûtdaki feryâdı duymaya çalış.

Meşhûlde⁶ ma'lûmu⁷ bulmaya alış.

Ne hesâbla, ne riyâzetle⁸ ma'lûm bulunmaz.

Şekvâ⁹ ile takvâ¹⁰ bulunmaz.

Ârifin bıraktığı cehl¹¹, âlimin ilmi oldu.

Notayı fırlatan, rotayı kaldıran erbâb-ı makâm oldu.

Tâlib¹² oldu usûle, meşke¹³

Öyle bir makâma¹⁴ geldi ki düştü şekke¹⁵.

Bî-talîb olup düşüb aşka

Ne makâmlar kat'eyledi¹⁶, ne besteler terennüm eyledi.

Usûlde kalmayan vusûle¹⁷ erdi.

Küfr¹⁸ idüp imâna irdi.

Ey tâlib-i bî-tâlib

Bugünkü faslı aşkımızla meşk eyledik.

Notasını kalbine hakkeyledik.

Uşşâka selâm eyledik.

¹ Kulağ. İşitme, dinleme.

² Ahenkler, güzel sesler.

³ Bölüm. Mevsim. Türk müziğinde aynı makamdan bestelerin topluca icrası.

⁴ Güzel sesle şarkı söyleme.

⁵ Sükut edilmiş, söylenmemiş.

⁶ Bilinmeyen.

⁷ Bilinen.

⁸ Nefsin terbiyesi. Perhiz ve kanaat.

⁹ Şikayet.

¹⁰ Allah'tan sakınarak fenalıklardan kaçınmak ve iyiliği esirgemekten sakınmak.

¹¹ Bilmezlik, cahillik.

¹² Taleb eden, isteyen. Öğrenci.

¹³ Öğrenmek için çalışma, alıştırma.

¹⁴ Yer, mevki.

¹⁵ Şüpheli, zan.

¹⁶ Geçme, ilerleme. Sona erdirmeye, bitirme.

¹⁷ Vasil olma, ulaşma, varma.

¹⁸ Kafirin işlediği suç. Allah'a inanmama.

Cümlemenizi, cümlemizi Hak'ka emanet eyledik.
Baki Hu Meded¹⁹ Allah.
Terk-i huşûnet²⁰, terk-i husûmet²¹
Celb-i ünsiyyet²², iktisâb²³-ı ma'sûmiyet²⁴

*****

28.7.1957

Pazar

Saat: 13.15

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Şem'i²⁵ kendinden aldık, şem'dân²⁶ olduk.

Mum olduk eridik, meydân olduk.

Âşık olduk Ma'şuk'a, Ma'şuk²⁷ olduk.

Âşık Ma'şuk yek olunca biz de yok olduk.

Yok olmadan varlık bulunmaz.

Ne aslımız var ne neslimiz

Varlıkta görünen bir hayâliz

Şûle-i ebed²⁸, bâtında²⁹ feşânız³⁰.

Kabrimize gelen ihvâna³¹ küşâdız³²

Kalplerine dökülen feyze mişrâbız³³.

Sunduk Aziz'e bir câm³⁴,

Kalmasun bu diyârda hâm.

Olsun kalbi Hak'da ârâm³⁵.

Haber alub, uşşâka³⁶ eylesun kelâm³⁷.

¹⁹Yardım, imdat.

²⁰Serlik, kabîlik, kabalık.

²¹Hasanlık, düşmanlık.

²²Aşkîanlık. Ahbablık veya arkadaşlığa geçme.

²³Kazanma, edinme.

²⁴Safiyet, çocukluk hali.

²⁵Mum.

²⁶Şamdan.

²⁷Sevgili, aşıkla sevilen.

²⁸Ebedî âlev.

²⁹İç, içyüzü. Gizli.

³⁰Saçan, serpen.

³¹Kardeşler. Samimi dostlar. Aynı tarikden olanlar.

³²Aşk.

³³Maşraba, kab.

³⁴Bardak, kadeh.

³⁵Durma, dinlenme. Yerişme, karar kılma.

³⁶Aşklar.

³⁷Kelimeler, Hak sözleri.

17.8.1957
Cumartesi
(20 Muharrem
1377)
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Kimi zâhirî, kimi bâtinî
Kimi Süfyânî, kimi Hüseyînî,
Giremez bâtına Süfyân,
Kim derse ider bühtân³⁸.
Âşıklar girdi meydâna,
Pervâneler üşdü şamdâna.
Ne şamdân söner ne pervâne biter,
Ezelden böyle gelir böyle gider.
Biz ezelden Hüseyînî'yiz, olmayız gayrî³⁹.
Elhamdülillah Hak bildirdi şerri, hayrî.
Tarikimiz Hak'kın yolu,
İçimiz aşkla dolu.
Ne eyleyim boş lafı,
Dinlerim içimden gelen lafı.
İçim bana dışım sana
Dinle sözüüm gel bana.
Yâr yolu Aşk yolu,
Kerbelâ'dan hûn⁴⁰ dolu.
Dökmem bu bitmez kanı taşraya,
Bin devleti fedâ ederim bir katreye.
Gel Aziz nûş⁴¹ et katre katre
Şâh-ı Velâyet'e⁴² ol bende.
Bizden olan ihvâna saki⁴³ ol,
Bağ-ı aşkta bâki ol.
Allaha emânet, ihvâna selâmet.
Hu meded Allah. Eyvallah.

³⁸Yalan, iftira.

³⁹Başkası.

⁴⁰Kan. Öldürme.

⁴¹İçme.

⁴²Hiz. Ali

⁴³Su dağıtan. Hakikat ilmini sunan.

16.9.1957
Pazartesi
Saat: 18.20
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim

Kaldır perde-i müjgânını⁴⁴ dide⁴⁵- i ibretle⁴⁶ gör.
Ver kulağın dinle sözüm,
Kıl nazar⁴⁷ kalbine de gör beni.
Sanmasunlar gitdi beni,
Çok zamanlar seninle konuştuk.

*****

21.9.1957
Cumartesi
Saat: 18.00
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Allahım bizimle, biz Allah'dayız
Ger ister isen bahr-i Aşk⁴⁸'da yüzmek,
Gülistân'da gezmek,
Hakkı bilmek, hakîkatî söylemek
Aç sancâk-ı tevhid⁴⁹.

Lâ ilâhe illallah
Bûy-u Muhammed Resûlullah
Ol bende-i Ali Keremallah
Destûr ya Hazret-i Pîr Sırrullah.

İşte bahr, işte gülistân, işte bilmek.
Tevhidle feth⁵⁰ olunur hep kal'alar⁵¹.
Bûy⁵²-u Muhammed'le mest olur âşıklar,
Can evinden "Yâ Ali" diyen zinde olur.
Dâmen-i Pîr'e⁵³ sarılan irfân⁵⁴ olur.

⁴⁴ Kırpık.

⁴⁵ Göz.

⁴⁶ İbret gözü ile, ders alarak.

⁴⁷ Bakış, göz alma.

⁴⁸ Aşk denizi.

⁴⁹ Tevhid bayrağı.

⁵⁰ Açma, başlama. Bir şehrin, ülkenin asker gücü ile alınması.

⁵¹ Kale.

⁵² Koku.

⁵³ Pîr eteği.

⁵⁴ Hakikaten bilme, kültür. Bâtın ilmi, ilâhî sır ve gerçeklere vukuf peyda etme.

21.9.1957

Kabr-i Şerif

Hu.

Eûzu billahi mineşşeytânirracim.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Yâ Rab- Senin için toplandık. Hâlimiz Sana ma'lûm. Niyetimiz hayırlı olsun. Kalbimiz pâk olsun. Her türlü nifâk ve şikakdan⁵⁵ bizleri koru. Şerleri, belâları, musîbetleri⁵⁶ bizlerden uzaklaştı. Rızâ-i İlâhîni⁵⁷ tahsil etmek isteriz. Bunun imkânlarını bizlere lûtfet⁵⁸, kerem⁵⁹ et, bahşet⁶⁰, inâyet⁶¹ buyur. Selâmetler, feyzler atâ buyur. Âkabetlerimizi hayırlı kıl. Şefâat-i Resûlullâh'a, ve himmet-i Pirân'a bizleri mazhar⁶² kıl. Sana sığındık. Senden bekleriz. Kalplerimizi karartma, nûrunla, feyzinle aydınlat; inşirâh⁶³ duyalım. Her nefesimizi Seninle alalım. Şeytanın mekrinden⁶⁴, türlü desiselerinden⁶⁵ bizleri koru, şaşırmayalım. Yolda kalmayalım. Sana yaklaşmak, Sana varmak için yolumuzu aç, bize imkân ve tâkat bahşet. Matlûbumuz⁶⁶, maksûdumuz⁶⁷ ancak Sensin. Biz Senin âciz, zaif mahlûklarınız. Her dâim bizlere lâzım olan duaları ettir. Sana lâayık kul olalım, âdem olalım, hayırlı olalım. Sen hayırlı amelleri seversin, bize bunları bildir ve nasib ve müyesser⁶⁸ kıl. Hastalarımıza şifâ, dertlilerimize dermân, muzâyakada⁶⁹ olanlara vüs'at⁷⁰, hayırlı helâl rızklar ihsân⁷¹ buyur. Lûtfet, inâyet buyur, duâlarımızı kabûl buyur. Aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlullah, muhabbet-i Âl-i Beyt ve Ehl-i Beyt kalplerimizde sâbit kalsın. Alâik-i dünya⁷², ihtiras, kin, garaz, maraz, def'u ref olsun. Âkabetlerimiz hayırlı olsun. Aşk-ı niyâz ve duâlarımızın kabûlü için

El Fâtîha.

⁵⁵ Anlaşmazlık, bozuşma.

⁵⁶ Uğranılan belâ, felâket.

⁵⁷ Allah'ın rızası, memnuniyeti.

⁵⁸ Hoşluk, güzelliik ve iyilik verme.

⁵⁹ Cömertlikle ikram etme.

⁶⁰ Bağışta, ihsân et.

⁶¹ Yardım etme, iyilikte bulunma.

⁶² İyi bir şeye nâil olma, erişme.

⁶³ Açlık, ferahlık.

⁶⁴ Hile ile aldatma ve niyetinden vazgeçirme.

⁶⁵ Hile. El altından yapılan işler, oyunlar.

⁶⁶ Taleb edilen.

⁶⁷ Kasdolan. İstenilen.

⁶⁸ Kolay gelen, kolaylıkta olan.

⁶⁹ Tazyik altında, maddî sıkıntıda.

⁷⁰ Genişlik, bolluk.

⁷¹ Bağışta bulunma.

⁷² Dünya ilişkileri.

2.11.1957
Cumartesi
Saat: 16.35
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Ne söyleyim, ne yazayım budur gâyemiz
Ashında geldik hiçten, budur mâyemiz⁷³
Terk eyle sâhibine, bekle söyletsün.
Şuna kızan buna küsen de arama edeb.
İrfân ehli saburda buldu hep.
Terk edenler, terk eyledi dâvâyı.
Bî-dâvâ⁷⁴, bî-taleb⁷⁵ oldular, buldular kemâli⁷⁶.

*****

1.2.1958
Cumartesi
Saat: 16.45
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Aşk u niyâz, aşk u niyâz, aşk ve niyâz.

Ümidin kesme zinhâr⁷⁷.
Hamd eyle leyl ve nehâr⁷⁸
Şitâsız⁷⁹ gelmez bahar
Tefekkür⁸⁰, teakkul⁸¹ eyle izhâr⁸².
Bunları remz⁸³ eyledik.
Kalbine meyl eyledik.
Sen seni bilmezsin
Biz geliriz söylersin.
Allah der gider, Allah der geliriz.
Selâmet dileriz
Allaha emanet. Eyvallah.

---

⁷³ Maya.

⁷⁴ Dâvâsız, şikâyetli, iddiasız.

⁷⁵ İsteksiz.

⁷⁶ Olgunluk.

⁷⁷ Sakin, asla.

⁷⁸ Gece ve gündüz.

⁷⁹ Kış mevsimi.

⁸⁰ Fikir yürütme, düşünme.

⁸¹ Akıl kullanma.

⁸² Meydana çıkarma.

⁸³ İşareti anlatma. Gizli ve kapalı bir şekilde söyleme.

15.2.1958

Cumartesi

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Allah'ın azametini, merhametini herkes bilmez. Ârif-i hakîkîler de bile tamamlanmamıştır. Allah'ın ilmi tekâmülü ezelden ebede devam eder. Orası burası yok; devam ediyor. Azimli olun, saburlu olun, vakarlı ve hayşiyetli olun. Nevâmî⁸⁴ olmayın. Tahammül, tevekkülde zafer muhakkaktır. Kalp rakîk⁸⁵ olur, huzur bulur, münşerih⁸⁶ olur. Sükûtta kelâm⁸⁷, kelâmda sükût olmaz. Park-ı mümeyyiz⁸⁸ husûle gelir. Düşmanlarınıza da salâh, selâmet dileyin. Muslih⁸⁹ olursunuz, selâmet bulursunuz. Hüda'ya emanetiz. Hu meded Allah.

*****

8.3.1958

Cumartesi

Saat: 17.15

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Kimi bin eser okur, fehmedemez⁹⁰ bir mânâ.
Kimi bir kelime ile ahzeder⁹¹ lâ-yuad⁹² mânâ.
Haktan sânihi⁹³ olanla eyle sohbet.
Zirâ bunlar verir zevk-i muhabbet.

İster isen olmak sırra âgâh⁹⁴,
Geçsün senden bu hırs-ı câh⁹⁵.
Taşrada kurma pazarını.
Olsun derûnun⁹⁶ âşinâ⁹⁷-i Hak.
Sonra metâ-ı irfân⁹⁸ kelâm-ı Hak.

⁸⁴Ümitsiz.

⁸⁵İnce

⁸⁶Gönü açık, sevinçli. Ferahli.

⁸⁷Kelimeler, Hak sözleri.

⁸⁸Doğruyu yanlıştan ayıran.

⁸⁹Salâh buiduran, iyileştiren, düzelten.

⁹⁰Anlayamaz, idrak edemez. (Fehm: Anlayış, idrak.)

⁹¹Alır.

⁹²Adedsiz, sayılamaz, pek çok.

⁹³Zinin ve fikirde hâsıl olup çıkan, fikre doğan.

⁹⁴Bilen.

⁹⁵İbar, mevki.

⁹⁶İçin, gönün.

⁹⁷Yabancı olmayan, tanıdık.

⁹⁸Bâtın ilmi, ilâhî sır ve gerçekler.

Yâ Hak, yâ Hak, yâ Hak. Yâ Alîm, yâ Kerîm
Hu meded Allah. Hu.

*****

31.5.1958
Cumartesi
Saat: 18.50
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Hak'dan geldik Hak'ka gittik
Dü cihândan selâm ettik
Çok zaman Aziz'le kelâm ettik
Elhamdülillah Hak'kı âşnâ⁹⁹ ettik
Bağ-ı Aşk'tan reyhân¹⁰⁰ ettik.
Fâtiha ettin açtık kapuyu
Âşıklar gelüb alsun nasîbi.
Elhamdülillah, hâzâ min fazlı Rabbi.

*****

9.6.1958
Pazartesi
Saat: 18.30
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Hu.

Tertîb¹⁰¹ ve terkîb¹⁰² bizde mi?
Cezbe-i Rahmân sizde mi?
Dalıp bu sevdânın umkuna¹⁰³
Vâkıf olursun künhüne¹⁰⁴.
Seyredersin eltâfı¹⁰⁵
Görürsün lutf u ihsânı.
Dâvâyı bırak, talebi bırak
Kalbini eyle berrak.

⁹⁹ Bilen, tanıyan.

¹⁰⁰ Güzel kokulu yaprak. (Fesleğen)

¹⁰¹ Dizme, düzenleme.

¹⁰² Birleştirme.

¹⁰³ Derinliğine.

¹⁰⁴ Bir işin içyüzü, aslı.

¹⁰⁵ Letâfet, güzelliğler, iyilikler, hoş olan şeyler.

Umkun umku var.
 İrfân içre irfân var.
 Bu akıl fehmeylemez.
 Mütevekkil¹⁰⁶ zâr¹⁰⁷ eylemez.
 Giryesi¹⁰⁸ olur hande¹⁰⁹.
 Bir katreye olur bende.
     Gâh susar, gâh söyler.
     Gâh gelir, gâh gider.
     Ne giden var ne gelen,
     Bâkidir hep söyleten.
 Bir gönül bul, gönül eyle.
 Gam bizim değil, terk eyle.
 Yolumuz Hak, mezhebimiz hakikat,
 Meşrebimiz aşk, vasl-ı kurbiyet¹¹⁰.
     Sunduk biz câm-ı Aşk-ı uşşâka.
     Aşk olsun erbâb-ı iştîyâka¹¹¹.
     Ganînin sofrasındayız.
     Elhamdülillah bezm-i Hak'dayız.
     Gâh sizdeyiz, gâh bizdeyiz,
     Ne siz var ne biz, hep O'ndayız.
 Lâ-yuad ve Lâyetenâhi¹¹² hamd ü senâlar.
 Hâzâ min fâzlı Rabbi, elhamdülillah.
 Hu meded-Allah.   Hu, Hu, Hu.

*****

21.6.1958
 Cumartesi
 Saat: 17.10
 Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
 Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Gûyâ tâlib oldular hiçe.
 Asla akıl eylemediler bu işe.
 Ne taleb, ne tâlib, ne de matlûb.
     Vereni alanı bilmedikçe,
     Kuru dâvâdan vazgeçmedikçe,

¹⁰⁶ Tevekkül sahibi. Allah'dan gelene râzı olup O'na güvenen.

¹⁰⁷ Ağlayan, inleyen.

¹⁰⁸ Gözyaşı.

¹⁰⁹ Gülüş.

¹¹⁰ Yakınlık, yakın bulunma.

¹¹¹ Özleme, fazla arzu etme.

¹¹² Sonsuz.

Tevhîd köprüsünü aşmadıkça,
Gönlünü Hak'ka sarây eylemedikçe,
Bûy-i Muhammed'den eşyâyı koklamadıkça,
Vuslat¹¹³ Sarây'ına giremezsin.
Şuna cühelâ, buna urefâ dimeğe yeltenme.
Ârif olan, câhil demez.
Câhil olan, ârifi bilmez,
Vâsıl olan, firkatı¹¹⁴ bilmez.
Firkat cisimde, vuslat ruhda.
Buna erenler kafesi kırdılar.
Gönül verdiler, gönül aldılar.
Can verdiler Cânân için.
Cânân'da bir cihân oldular.
Bin renkte, bir renk oldular.

*****

28.6.1958

Pazar

Kurban Bayramı

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Âşık Ma'şûk yek olunca,
Sırlanan nurlanınca,
Ali kapusu açılınca,
Durmak olur mu bir ere.
Evel giden, sonra giden
Tükenmedi bu gidiş geliş.
İbret nâsa¹¹⁵.
Hikmet hâsa¹¹⁶.
Zâhide gayret düşer,
Âşıka rahmet.

¹¹³Kavuşma, ulaşma.

¹¹⁴Dostlardan ayrılmış.

¹¹⁵İnsanlar, halk, herkes.

¹¹⁶Seçkin. Genel olmayan.

12.7.1958
Cumartesi
Saat: 16.10
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Çeşme-i hakaik¹¹⁷, matbah¹¹⁸-ı irfân.
Nûş¹¹⁹ edüb ekil¹²⁰ idelim hemân.

Her tâlib Matlûb'a eremez.
Maksûd kaafiye değil sâfiyedir¹²¹.

Etme şems'i kamerden tefrîk.
Biri gurûb¹²² ider diğeri tulû¹²³
Her ikisi yek nazardır.
İşte bir misâl: Hak; zâhir, bâtın.

Görenler görünmedi.

Sen de kör ol ki göresin.

Gözünü kulağını kalbine bağla.

Hak'kın çeşmesi de, matbahı da hep burada.

Zikir de burada, fikir de burada.

Âşıklar, ârifler sermiş postu burada.

Zâkir¹²⁴ zikirde, şâkir¹²⁵ şükürde, geldiler tevhîde.

Kayıdda¹²⁶ kuyûdda¹²⁷ kalan zâhid¹²⁸ giremedi buraya.

Ey Allah âşıkları, Allah'ın âşıkları.

Gelin girelim tevhîde.

Miftâh-u kulûb¹²⁹ tevhidde.

Gelin tevhîde. Lâ ilâhe illallah.

117 Hakikatler.

118 Mutfak.

119 İçme.

120 Bir şey yeme, yenilme.

121 Safılık. Hakikat ehline ait yüksek nefis mertebelerinden biri.

122 Bir gök cisminin batması.

123 Doğuş.

124 Zikreden.

125 Şükreden.

126 Yazma. Bağlama.

127 Kayıt. Bağlama.

128 Zühd sahibi.

129 Kalplerin, gönüllerin anahtarı.

19.7.1958
Cumartesi
Saat: 18.15
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.

Âşık şoldur
Bu bir yoldur
Yola düşen zâr etmez.
Gönlüne giren âr etmez.
Hak'kın mübtelâsı¹³⁰.
Sohbet budalası.
Zâhide bırak cehd¹³¹ ve gayreti
Kalma şurda burda bırak hayreti
Çoğu temâşâ¹³² eder sûreti¹³³.
Kalma ki sûretde göresin sîreti¹³⁴.
Sîretde de olma ârâm¹³⁵
Çünkü bu da değil merâm
Merâm tevhîd olunca
Gayrı yok olunca
Gani var olur. Elfâtîha.

*****

26.7.1958
Cumartesi
Saat: 18.15
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

GAZELİYAT¹³⁶, FÛTÛHÂT-I ÖMERİYE¹³⁷

Dört mevsimi bir eyledik.
Aşkı mezheb eyledik.
Dâvâmızı Hak eyledik.
Söyletdiler söyledik.

¹³⁰ Tutulan. Aşkın darsında düşkün olan.

¹³¹ Çalışma, gayret.

¹³² Bakıp seyretme.

¹³³ Dış görünüş. Yüz. Resim.

¹³⁴ İç yüzü, mânevî yüzü.

¹³⁵ Durma, yerleşme, karar kalma.

¹³⁶ Gazel tarzında olan şiirler.

¹³⁷ Hz. Ömer Fevzi Mardin'in açıkladıkları.

Dâvâ postda değil, Dost'da.
Dost bî-dâvâ olanda.
Vaz geçüb dâvâdan
Mâni'i çıkar ki aradan,
Karşuna çıksun Yaradan.
Her tecellî zâhir olur Hak'dan.

*****

2.8.1958
Cumartesi
Saat: 15.30
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Kimi düşdü çukura
Kimi vardı hutûra¹³⁸
Varamadı huzûra
Sözüm âkile¹³⁹ şûûra¹⁴⁰.
Yeter kulluk âkile,
Ötesi câhile.
Ol Allah'ın eri,
İsteme öte beri.
Şu bilir bu bilmez
Şu kıyl-u kaal¹⁴¹ tükenmez.

Bilenler Bir bildi,
Gayrı'yı sildi.

Hak'kı bil, hak söyle
Hak'da ol, huzûrda ol, murâdı söyle.
Elfâtiha.

*****

16.8.1958
Cumartesi
Saat: 16.30
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

¹³⁸ Hatıra gelme, hatırlama.

¹³⁹ Akıllı adam.

¹⁴⁰ Şuurlu adam.

¹⁴¹ Dedikodu.

Bende arama tâc
 Çünkü eyledim mirâc¹⁴².
 Her gelen gitti ammâ matlûb tehi¹⁴³ gitmektir.
 Varlık âlemine dolu gidilmez.
 Ey dü-cihânın mâliki,
 Eyle bizi râh¹⁴⁴-ı Hak'kın sâliki¹⁴⁵.
 Düşürdün bu yola.
 Sapdırma şuraya buraya.
 Erişdir sır'rı Fâtiha'dan müstakîme¹⁴⁶.
 Müştâk¹⁴⁷ olduğumuz feyze.
 İştîyâk, hasretdir vârimiz.
 Budur sermâyemiz, kârımız.
 Fakîriz ammâ yek katrenle ganî kıldın.
 Âdeme verdin emânet.
 Âdem de Senin, emânet de Senin.
 Hepsî Sen'den olunca, katre de ummân olur.
 Yâ Rab bizleri emânete sâdık kıl, hâdim¹⁴⁸ kıl.
 Tevfikini¹⁴⁹ refîk¹⁵⁰ kıl. Hu meded-Allah. Eyvallah.

*****

24.8.1958
 Pazar
 Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Hak için nefsinî tüket.
 Sözün Hak, özün Hak olsun.
 Özün Hak olunca sözün Hak olur.
 Zâhidin sûreti, âşıkın sûreti
 Züh¹⁵¹ ile sûret görülmez.
 Sûreti gören çözdü hayreti.
 Savm¹⁵², salât¹⁵³, hac, zekât
 Şehâdetsiz bulunmaz berekât.

¹⁴²Göğe yükselme.

¹⁴³Boş. İlim ve hüneri olmayan.

¹⁴⁴Yol.

¹⁴⁵Sükûk eden. Eskiden bir tarîkata giren. Bir yola bağlı olan.

¹⁴⁶Doğru. Namuslu.

¹⁴⁷Özlenen, can atılan.

¹⁴⁸Hizmet eden, hizmetçi.

¹⁴⁹Uygun hale getirme. Doğru yolu bulma arzusu. Allah'ın yardımına kavuşma.

¹⁵⁰Arkadaş. Yol arkadaşı. Eş.

¹⁵¹Dinî yasak şeylerden sakınma ve ibâdetle vakit geçirme, perhizkârlık.

¹⁵²Oruç.

¹⁵³Namaz.

Câhil, ilmi kisvede¹⁵⁴ arar.
Bilmez de bu işi kaalde¹⁵⁵ arar.
İrfân pazarında kisve alan bulunmaz.
Nâ-ehle, ehil sorulmaz.

Ehlin pazarı gönül pazarı.
Bul ehlini de kulsın nazarı.
Hakkâk¹⁵⁶-i Hak ara, dest-i Mürşid'i¹⁵⁷ tut.
Dâmen-i Pîr¹⁵⁸'e sarıl, destgîrin¹⁵⁹ Hak olsun.
Elhamdülillâh. Hâzâ min fazlı Rabbî.

*****

6.9.1958
Cumartesi
Saat: 16.10
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Bir kapudan çıktık, bir kapudan girdik.
Kimi sağdan, kimi soldan.
Ayrı göründü, ırâk göründü.
Nefsimiz ayırdı, ırâk düştü.
Nefsini sebil eden yakîn düştü.

Bâb-ı Hak'da, izn-i Hak'dayız.
Hak kapusunu çalan boş dönmez.
Âşık Hak'dır, Mâşuk Hak'dır
Yol Hak, kapu Hak.
Kimi duhûl¹⁶⁰, kimi hurûc¹⁶¹.
Kimi kuûd¹⁶², kimi suûd¹⁶³.

Bir câm virem içüver
Hâm sûdan geçüver
Sırdaşını seçüver
Gönül kapusu da Hak kapusu, giriver.

¹⁵⁴ Giysi. Kılık.

¹⁵⁵ Söz, lâf.

¹⁵⁶ Hak'ı nakşeden, Hak'ı öğrenen.

¹⁵⁷ Irşâd edenin, doğru yolu gösterenin eli.

¹⁵⁸ Pîr eteği.

¹⁵⁹ Elden tutan, muîn, yardımcı.

¹⁶⁰ Girme, dahil olma.

¹⁶¹ Çıkma, dışarı çıkma.

¹⁶² Oturma.

¹⁶³ Yukarı çıkma, yükselme.

Derviş Aziz'in bilinmez hâli.
Kendin bilmez, fehmeylemez¹⁶⁴ bu hâli.
Bu kapuda böylesi de çok.
Kapudan başka kapu yok.
Rahmeten lil-âlemindir Muhammed Mustafâ.
Hem şefi-u muzlimîndir¹⁶⁵ Muhammed Mustafâ.
İzn-i Hüdâ, lûtf-u Hüdâ
Aşk-ı Hüdâ, feyz-i Hüdâ
Gayret-i Hüdâ ihsân eyle.
Bırakma bizi cüdâ¹⁶⁶, lûtf-u kerem eyle.
Hâzâ min fazlı Rabbî. Eyvallah.

*****

23.10.1958

Perşembe

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

GEL KELÂMA

Sen de Hak'kın, ben de Hak'kın, o da Hak'kın, bu da Hak'kın. Ne ki Hak'kın değil?
Hak'da olmayan bâtilsa, o da Hak'kın. Bunları düşünemeyen gâfil ise, gâfil de Hak'kın.

İmdi gel yâ Hak diyelim.
Hak bizde, biz Hak'da olalım.
Derviş olan sâdık olur.
Sâdık olan âşık olur.
Âşık olan Mâşûk'u bulur.
Mâşuk Hak olduğuna göre,
Aşk demek Hak demektir.
Hak demek Aşk demektir.
Hak bir, Aşk da birdir.

Ey dâvâsız dâvâhılar. Dâvâmız Hak, aşkımız Hak, meşkimiz Hak.
Yâ Hak, yâ Hak, yâ Hak. Hu meded-Allah. Eyvallah.

¹⁶⁴ Anlamaz, idrâk etmez.

¹⁶⁵ Mazlumlara şefaât eden.

¹⁶⁶ Ayn düşmüş.

15.11.1958

Cumartesi

Saat: 16.20

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Ahdinde vefâ gösteren
Sadrında¹⁶⁷ buldu safâyı.

Kim ki nâsın hoş eyledi gönlün
Hoş eyledi Hak, anın gönlün.
Cem¹⁶⁸ de, câmi¹⁶⁹ de bir gönülde bulundu.
Gönül yıkan, ma'mûreyi¹⁷⁰ bulamadı.

Gönül mîmârı Hak'kın sarâyı ol.
Gazabı bırak da ma'sûm ol.
Zekâyı bırak da abdâl¹⁷¹ ol.
Benlik günâhını bırak da sevâb ol.

Ferdâ¹⁷²-yı cihânı terk et de dü-cihân ol.
Ham sevdâyı bırak da âşık ol.
Derdi bırak da derman ol.
Dâvâyı bırak da sulh ol.
İlmi bırak da irfân ol.
Bırakı da bırak da nefsinden ırâk ol.
Halka yakîn, Hak'ka karin¹⁷³ ol.

Âmin. Seyyid-el Mürselin¹⁷⁴. Elfâtûha.

*****

22.11.1958

Cumartesi

Saat: 16.20

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Ahdine vefâ göstermeyen, abdiyet¹⁷⁵ mükellefiyetini îfâ etmeyen; sadırda¹⁷⁶ bulur cefâyı

¹⁶⁷ İçde, göğüs içinde.

¹⁶⁸ Topluluk.

¹⁶⁹ Cem eden, toplayan.

¹⁷⁰ İmâre edilmiş belde.

¹⁷¹ Zekâ ve Hak'kı bırakarak Allah'a bağlanmak.

¹⁷² Yarın. Gelecek zaman. Dünya'dan sonra.

¹⁷³ Yakın, hisim. Bir şeye erişen.

¹⁷⁴ Bütün Resullerin, Peygamberlerin efendisi; Hz. Muhammed.

¹⁷⁵ Hak'ka ibadetler.

¹⁷⁶ İçde, göğüs içinde.

Salâtu, evrâdı, ezkârı¹⁷⁷ terk edenler, ummasımlar safâyı.

Bunların girmedigi yer karanlıktır.

Nûrun ma'kûsu¹⁷⁸ zulmet, letâfetin ma'kûsu ise kesâfetdir.

Kendi günâhını derk¹⁷⁹ edemeyen, içini kaplayan zulmetle kör olan; sağa sola çarpar, yerinde kalır. Çarpdıklarına lânet eder. Bu lânet kendinin malı olur.

Evliyâ âdemden olur. Evvelâ âdem olunur, sonra evliyâ. Âdem olmak için âdem kıymeti bilmek lâzımdır. Şuna buna kıymet vermeyen ve beğenmeyen, kendini beğenmiştir; ki bu da âdemiyet değil şeytâniyettir.

Şeytan matrûd¹⁸⁰, velî mailûbdur¹⁸¹.

Allaha gitmek kolay ammâ yolunu bulana !

Size yol gösterdik, iz gösterdik, her şeyin kolayını öğrettik. Rağbet etmediniz, gaflet etdiniz, yazık etdiniz. Allah uyandırsun, utandırsun. İstigfâr ediniz. Göz yaşları ile yalvarınız.

İnşâallah kurtulursunuz. Benliğinizi, ihtirâsınızı atar, selâmete çıkarsınız.

Rabbim merhamet buyursun. Âmin.

*****

6.12.1958

Cumartesi

Saat: 16.30

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes

Bir tecellî ile geldik cihâna.

Yine bir tecellî ile geldik bu cihâna.

Bir perde ki hakîkatı gizler.

Hakîkatı göremeyen hayâlin temâşâsıyla gafletde kalır.

Gafletini fehmetmeyen nefis âleminde nihân¹⁸² olur. Yâni ziyân olur.

Bu âlemi öbür âlemden ayıran perdeyi, nefsin zinciri bağladı. Perdeyi yırtamayınca hakîkatı görmedi. Zincirle göçdü.

Berzahda¹⁸³ bu mâni'in çürümesini bekler. Rahmetle kopar. Rahmâna gider.

Zincirbend¹⁸⁴ olmayan hafifledi ve perdeyi yırttı. Hakkı gördü ve uçdu kucağına.

Vuslata erdi.

Tevhîde gel !

¹⁷⁷ Manevî vazife olarak belirli vakitlerde okunan âyetler, duâ ve münâcaatlar; zikirler.

¹⁷⁸ Aksîtersi, ziddi.

¹⁷⁹ Anlama.

¹⁸⁰ Tard edilmiş, kovulmuş.

¹⁸¹ İstenilen, aranan.

¹⁸² Gizli, saklı, kayıp.

¹⁸³ Rûhiann belli bir süre duracakları dünya ile ahiret arasındaki yer.

¹⁸⁴ Zincirle bağlı.

Tevekkül, teennî¹⁸⁵, sabrı; tevhîd havzında¹⁸⁶ cem¹⁸⁷ eyle. Sonra nûş eyle.
İşte bu sûretle berzahdan evvel zinciri kırmağa bak.
Rabbim müyesser eylesün. Âmin.

*****

27.12.1958

Cumartesi

Saat: 16.00

Kabr-i Şerif

Bismillâhırrahmânırrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

ÂŞİNÂ-İ HAK

Evvelâ derûnun¹⁸⁸ eyle tedkik, sonra da tefekküre dal. Kendini bırakub âharla¹⁸⁹ meşgûl olan, kendini ihmâl etti. Kusûru, nefsinin altında saklandı. Maraz teşhis olunmayınca tedâvi mümkün değildir. Bunlar âvâre, bigâne¹⁹⁰ ve biçârelerdir. Bunlar Âşinâ-i Hak olamazlar.

Hak yolunda gidenler, Hak'ka âşinâ olmak isteyenler, evvelâ nefislerini bildiler ve kendi elleri ile katlettiler. Ondan sonra Hak'ka âşinâ oldular. Visâle¹⁹¹ can verdiler, Cânân oldular.

İş lafızda¹⁹² ve âvâzda¹⁹³ değildir.

Fakat dâim sükûtda da değildir.

Nefsini bilmeyen, sükûtu ihtiyâr etsün.

Kelâm Hak'dır. Hak'kıdır.

Avam ise kıyl-u kaaldedir¹⁹⁴. Zevkleri buradadır. Nefsin terbiye etmeyen, yol edebini bulamaz. Bî-edebilere Hak yolunda kelâm haramdır.

Rab, abdinin¹⁹⁵ her hâlini bilür, görür. Settâr'dır¹⁹⁶, Gaffâr'dır¹⁹⁷. Sen kim olursun ki karuşub da şirke¹⁹⁸ düşersin. Nefsin terbiyesi ve bilinmesi için Allah-u Teâlâ, her gün birçok hâdiselerle seni imtühan ediyor. Fakat sen imtühanı veremiyorsun.

185 Yavaş gitme, gecikme.

186 Havuz.

187 Toplama.

188 Bir şeyin içi, içyüzü.

189 Diğerleri.

190 İgisiz.

191 Ulaşma. Sevgiliye kavuşma.

192 Söz.

193 Ses, sedâ.

194 Dedikodu.

195 Kendisine ibadet edenin.

196 Öten, gizleyen. Allah'ın isimlerinden.

197 Mağfireti çok olan, affeden. Cenâb-ı Hak'kın isimlerinden.

198 Allah'a ortak koşma, müşriklik.

Çünkü başkasıyla, taşra ile meşgulsün. Bu gibiler yerlerinde kalmışlar ve ilk hatvede¹⁹⁹ tevakkuf²⁰⁰ etmişlerdir.

Bunlar bir sille²⁰¹-i Rabbâni yemeden fırlayamazlar. Bu yola girenler başı eğdiler, kadere, kazâya rıza gösterdiler.

Şimdi gelelim yapılacağa:

İstigfâr, istiâne²⁰². Yalvarmak, sarılmak, asılmak. Ağlamak, sızlamak. Celb-i rahmet ve mağfiret.

Rabbim inâyet buyursun, nâil etsün. Bu yolda kalanlarımız yürüsün.

Estağfirullah-el azîm. Hu meded-Allah. Hu.

Elfâtûha.

*****

7.3.1959

Cumartesi

Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Yâ Rab bildir ki bileyim.

Bilmeyene izinle diyeyim.

Aczimi derk eyledim elhamdülillah

Bilmemek ilim imiş eyvallah

Şuna ârif buna mârûf²⁰³ didiler.

Ol nice ârif kişiye ümmî²⁰⁴ didiler.

Zühde²⁰⁵ düşenler hep cennet dediler.

Ol âşıklar Cemâl'siz cennete, cehennem dediler.

Zâhidler ırmak cennettedir dediler.

Âşıklar, gözümüzden akan ırmak dediler.

Yâ Rab Sen'den gayriye döktürme bir katre yaş.

Âmin.

¹⁹⁹Adm.

²⁰⁰Durma, eğilenme, bekleme.

²⁰¹Tokat.

²⁰²Yardım isteme.

²⁰³Herkesçe bilinen, ünlü.

²⁰⁴Okuma yazma öğrenmemiş kimse.

²⁰⁵Kendini aşın dercesinde ibadete verme.

21.3.1959
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmanirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Allah de dol.
Sonra sol.
Şuna sıfât, buna cihât.
Buna hayat, ona memât.
Allah derken kendini gaib eden
Allah'ı buldu.

*****

13.7.1959
Pazartesi
Saat: 16.30
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Gûnâ-gûn²⁰⁶ zuhur eden hâdisâtı tâkib edin, uyanık bulunun.
Tâlimimiz vahdet, tesânût²⁰⁷, meveddet²⁰⁸, muhâleset²⁰⁹ idi. Tefrik²¹⁰, hizipleşmek
değil idi.
Kim ki vahdeti bozar, ahdini bozmuş olur. Allah'la yapılan ahdin vefâsızlığında, ne
dünyevî ve ne de uhrevî²¹¹ saadet yoktur; hüsrân vardır. Böyle bir girdâba düşen ih-
vâna, hep birden gece gündüz dua edin. Belki mağfûr ola, af ola, iâde-i hidâyet ola.
Biz sizi topladık ve hepinize duâlar ettirdik, tâlim ettik, ediyoruz.
Âmin demiyenler mahrûm kaldılar.
Nefisleri şahlandı, ihtirasları arttı, acı âkıbetlerini hazırlamağa başladılar. Kardeşlik
esasur, siz af edin de Allah af etsin. Nifâk tohumları kurusun, muhabbet rüzgârları
essin. Bu ancak bol istigfâr ve niyâzla mümkün olabilir. Bir felâketi duymak,
ızırâbını taksim etmek ve hafifletmek kardeşliğin vazifesidir.
Allah Settâr'dır, Allah Gaffâr'dır, ümid kesilmez. İntibâh²¹² ve îkaza vesîle olan
sâlike yardım mükellefiyeti vardır. Anın için toplanın, hâl haur sorun, müşterek
dâvâyı müştereken halletmeye bakın.

²⁰⁶Türlü türlü. Renk renk.

²⁰⁷Dayanışma.

²⁰⁸Sevgi, sevrme.

²⁰⁹Dostluk. İyi muamele etme.

²¹⁰Ayırma, seçme, ayırma.

²¹¹Ahirete ait.

²¹²Tenbih edilme, uyanma.

Bîgâne kalan noksan kalır. Kemâlât, noksanı tamamlamak demektir.
Her hâdisât müşterek tekâmüle hizmet eder. Estağfirullâh-el azim tesbihiyle niyâza
devam edin. Allah af buyursun, merhamet buyursun, halâs buyursun, îade-i felâh²¹³
ve salâh necat²¹⁴ buyursun, âmin.
Âmin. Elfâtiha.

*****

27.7.1959
Pazartesi
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Ger agyârdan²¹⁵ kurtulmak istersen;
Dost'unun dostunu, dost eyle.
Her dem Dost'un kelâmın eyle.
Cânın Cânân'a mecnûn eyle.
Dostlar hânesin bimârhâne²¹⁶ eyle.
Kâşâne-i nefsi virâne eyle.
Sadra aşkı rekz²¹⁷ eyle.
Mâşuk ismin zikr eyle.

*****

17.10.1959
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Allah, zevk-i hakîkî ile zevk-yâb etsin.
Ârif, aşkı ummâna benzetti; doğrudur.
Ârif'in ârifi ise ummânı aşkda kurutdu
Ummân aşka geldi, Mâşûk'un kucacı oldu.
Deryâ, ummân, aşk ateşini söndüremedi.
Bu ateş-i Aşk'a mübtelâ olan sâdık, aşkla
Arzı, semâyı, ummânı yakmadan
Kül etmeden vâsıl olamadı.

²¹³Selâmete geri dönsün.

²¹⁴Düzelmek ve iyileşmek suretiyle kurtulsun.

²¹⁵Hak'dan gayri şeyler.

²¹⁶Hastahane.

²¹⁷Yere dikme, yere çakma, saplama.

6.2.1960
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Ali'siz velî olmaz.
Nasıbsız âdem olunmaz
Kapusuz hâne olmaz
Virânede²¹⁸ ârâm²¹⁹ olunmaz.

Ali âfîdir.
Âlî, Ali'de göründü.
Zâhir göz göremedi
Görmeyince sevemedi.

*****

2.7.1960
Cumartesi
Saat: 18.30
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme an Zül-Cemalî bes.

Besmele ile çıktık yola
Bir Fâtîha ile girdik bu yola.
Bir istikamet bulduk, dönmedik sağa sola.
Gönüle ihlâsı²²⁰ sokup bulduk Ahad²²¹'ı.
Andan sonra dedik yâ Samed²²².
Kendisi doğmadı doğurmadı, ammâ
Bir aşkla, bereketle mükevvenât²²³ doğdu.

²¹⁸Yıkık, dökük, harab yer.

²¹⁹Yerleşme. Durma, dinlenme.

²²⁰Hâlisane, içten teslimiyet.

²²¹Tek olan.

²²²Cenâb-ı Hakkın isimlerinden. Son derece yüksek ve dâim olan. Hiç bir şeye muhtaç olmayan.

²²³Husûle gelmiş ve vücut bulmuş şeyler, yaratılmışlar, varlıklar.

13.9.1961
Cihârşembe
Saat: 17.20
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Bir halka-i vahdet, zincir-i aşkla bend²²⁴ olmuş.
Kulûb²²⁵-u mü'min melâl²²⁶ ve hüzinle dolmuş.
Urûc²²⁷ eylemiş semâya âvâze-i niyaz²²⁸.
Nüzûl²²⁹ eylemiş ehl-i semâ arza,
Arz ve semâ²³⁰ bezm²³¹-i vahdet olmuş.
Münkir, mü'min, zâlim, mazlûm tefrik²³² olmuş.
Çeşm-i mazlûminden²³³ dökülen giryelerle²³⁴
Sanki her taraf Nil olmuş.
İşte bu Nil'lerde nice fir'avnlr gark²³⁵ olmuş.
Ârif kişi kal'a-i sabûrda mihmân²³⁶ olmuş.
Ehl-i dile Hak muîn²³⁷ olmuş.
Tevekkül, sabûr erbâb-ı aşk'a imtühân olmuş.

*****

18.11.1961
Cumartesi
Saat: 16.00
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim
Allah bes ve der heme ân zülcemâlî bes

Sanma ki bî-sebebdır bu geliş gidiş
Bu dünya için halkolundu âdem
Bu dünyada bulundu kemâl, oldu Âdem.

²²⁴ Bağlayıcı.

²²⁵ Kalbler.

²²⁶ Sıkıntı.

²²⁷ Yükselmek.

²²⁸ Yüksek sesle yalvarmalar.

²²⁹ Aşağı inmek.

²³⁰ Gökyüzü.

²³¹ Topluluk.

²³² Aynılma, bölünme.

²³³ Maziûmların, zulüm görenlerin gözleri.

²³⁴ Gözyaşları.

²³⁵ Boğulma, suya batma.

²³⁶ Misafir.

²³⁷ İhtiyaç eden. Yardımcı.

25.8.1962
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Biz Allah kuluyuz ne mutlu bize elhamdülillah
Acimizle zindeleştik, dedik elhamdülillah
Âlim değiliz amma Hak'kı bildik elhamdülillah
Ne iddiamız var, ne dâvâmız var elhamdülillah
Bize uşşâktan selâm getirdiler elhamdülillah
Sâdıklardan haber aldık elhamdülillah
Gayri istemez, bir bize yeterüz elhamdülillah
Hem zâkiriz, hem şâkiriz elhamdülillah
Meşki bıraktık aşka etük eyvallah
Hâzâ min fazli rabbi elhamdülillah

*****

3.10.1962
Çarşamba
Saat: 17.45
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Kişi kendin bilmez de söyler nâ-becâ²³⁸.
Sükûtun yeter anlare, kelâmın eyleme hebâ
Ülfetimiz²³⁹ Dost'ladır, Dost'la eyleriz sefâ.
Hak ehli dostumuzdur, anleredir merhabâ.
Bize bıraktırmazlar dâmen²⁴⁰-i Dostu.
Hak Dost, dostumuz Hak, bıraktık postu.
Agyâr²⁴¹ kademine²⁴² serilen posta dost gelmez
Metâ²⁴³-ı âlem olmuş anlerde tac ile hırka.
Giydik libâs²⁴⁴-ı vahdeti elhamdülillah.
Kârımız, kesbimizdir²⁴⁵ ancak elhamdülillah.
Hâzâ min fazlı Rabbi elhamdülillah.

²³⁸Yerinde olmayan, uygunsuz.

²³⁹Görüşme, konuşma, ahbablık.

²⁴⁰Elekt.

²⁴¹Gaynlar, başkalar, yabancılar.

²⁴²Ayak, adım.

²⁴³Satılacak mal.

²⁴⁴Elbise.

²⁴⁵Çalışıp kazanma.

21.5.1963

Salı

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

İdrâk eyledik kusurumuzu, günâhımızı

Düşdük niyâza, mağfirete, mazhariyete²⁴⁶.

Fehm eyledik kendimizi, elhamdülillah kurtulduk şirkten.

Bilmeseydik günâhımız, kalacaktık sûrette.

Ayna oldu sûretimiz göründükçe artıdı hicâbımız²⁴⁷.

Hicâbımızla niyâzımız birleşince zuhûr etti Gaffâr.

Bu tecelli ile sûretimiz nümâyân²⁴⁸ oldu şükür elhamdülillah.

Sûretten geçüvir de sûrete bak.

Sûrette de kalma Hak'ka bak.

Zirâ hepsi fâni, bâkî Hak.

Yâ Hak, Hak dost, Dost Hak

*****

28.8.1963

Çarşamba

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

-TEZYÎD-İ FUYÛZÂT-

-TERSÎM²⁴⁹-İ İMÂN-

Fuyûzâtın²⁵⁰ nüzûlu ile imân artar. İmân artukça, fuyûzât da artar. Feyz-i hakîkî başlar. İmân mecdûl²⁵¹ olur.

Müşâhede²⁵² zuhûr eder. Her nefes Hak'kı şehâdet eder. Şehâdet-i hakîkîye ve dâime ile salât-ı dâimde olur. Bu tevhîdle, vahdet hâsıl olur. Buna zevk-i hakîkî derler.

Bu zevki tadanlar, şarâb-ı lâ-yezâlden²⁵³ içen ehl-i hakikat ve irfân'dırlar. Erbâb-ı ilim bu şerâbdan içemedi. Zirâ ilm gurûru, mâni oldu. Ve bu neş'e-i Muhammedî'den

²⁴⁶Yı bir şeye erişme. Allah lutfının bir yerde veya bir şahısta zuhuru.

²⁴⁷Utarma, sıkılma.

²⁴⁸Görünen, aşikâr olan.

²⁴⁹Resmini yapma, çizme.

²⁵⁰Feyizler, Nimet, Bolluk, Mânevî oigunluk ve mutluluk.

²⁵¹Sağlam.

²⁵²Gözlem, Gözle görme, Hakikat ehlinin gerçekleri görmesi.

²⁵³Bitmeyen.

Elfâtiha

*****

21.9.1963

Cumartesi

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Bir zerre kudretini gördükçe bin kerre aczimi idrâk ediyorum. Bir zerre ihsânına mazhar oldukça, bin defa fakirliğimi hissediyorum. Bu idrâk ve hisle Sen'de oluyorum. Sen'de olunca, ben yok oluyorum. Sen'in kudretin, Sen'in keremin zuhûr ediyor. Bu şehâdetle huzur buluyor, mutmain ve müsterih oluyorum.

Gam gidiyor, Şâdi geliyor. Şuna imân ederim ki gam Allah'sızındır.

“Allah bes ve der heme ân Zülcemâî bes” gülbankının bir tefsîri, bir sırrı da

budur. İnâyet-i Hak'la bu gülbankımızla kalbimizi açalım, feyiz alup saçalım. "Allah bes veder heme ân Zülcemâlî bes" tekrar edelim.

Hu meded Allah, hâzâ min fazlı Rabbi.

崇禎庚辰年

11.4.1964

Cumartesi

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâli bes.

Fikir Subhân, zikir Subhân.

Doldu bu gönle Sultân.

Ne gam kaldı ne kasvet

Zikrimiz oldu elhamdülillah

Şükürümüz arttı, dedik Allah-ü ekber.

Doldu bu gönül tevhîdle.

254 Temizleme, paklama.

Geldik tevhîde, istigfâra²⁵⁵ başladık.
Ayrılıktan kurtulduk hamdülillah.
Kalmadı sen, ben, şu, bu.
Evvel Hû, âhir Hû.

*****

6.6.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâli bes.

Ba'det-tefekkür geçüb zikre.
Öyle bir zikir ki geçilmez tefekküre.
Ger âkil isen ol divâne²⁵⁶.
Gönlün olur her dem meyhâne.
Zâhid²⁵⁷ kaldıkça şurûî²⁵⁸-u kaydda
Alamaz bu zevki mescidde.
Semâ kandil, arz²⁵⁹ mescidimiz oldu.
Hamdülillâh ihtiyârımız irâdemiz yok oldu.
Mürîd olduk bir Sultân'a hepsi onun oldu.
Gayri sen, ben demek hicâb oldu.
Bir Şah'a bin kul, bin kula bir Şah
İşte bunu bilen Bir'i buldu.
Zikrimiz evvel Hu, âhir Hu oldu.
Bâki Hû.

²⁵⁵ Af dilemek, estagfirullah demek.

²⁵⁶ Delî: aklı başından gitmiş.

²⁵⁷ Zühîd sahibî, aşkın derecede ibadet eden.

²⁵⁸ Şartlar.

²⁵⁹ Dünya, yeryüzü.

11.7.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâli bes.

FEYZ

Öyle bir nizâm, öyle bir tertib-i Hûdâ'dır bu.
Ezelden ebede bahş olunmuş bir ihsândır bu.
Ba's²⁶⁰ olunmadan bahs olunmuş, nasb olunmuş
Seyrândır, devrândır, atıye²⁶¹-i irfândır bu.
Zirâ sadırda mestûr²⁶² kelâmdır bu.
Nâsın pazarı değil ârifindir bu.

Ârif ta'rife gelmez.

Ta'rife de ârif gelmez.

Bu pazar-ı irfânda kim aldı, kim verdi belli olmaz.
Bir elden bir ele devrolunan metâ'-ı irfândır bu.
Bu pazar hayal pazarı değildir; ancak hakikat.
El bir, Hak bir, Dost bir, bunu bil.
Bunu bilen nasîbin aldı.

Gel diyelim hamdülillâh

Hâzâ min fazlı Rabbi, eyvallah.

Elfâtiha.

*****

22.8.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâli bes.

TEKÂMÜL - KÂMİL

Sanma ki her isteyen kâmil oldu.
Ancak Hak'kın dilediği kâmil oldu.
Hakkına râzı olmayandan Hak râzı olmadı.
Senden, benden geçmeyenden bir fâzıl²⁶³ olmadı.

²⁶⁰Diriltirmeden, gönderilmeden evvel.

²⁶¹İhsân bağı.

²⁶²Setrolunmuş, gizlenmiş.

²⁶³Faziletli, fazilet sahibi, üstün.

Düş râh²⁶⁴-ı Muhammed'e efkâr ol.
Sıyrıl kayddan defter-i Âl-i Abâ'ya mukayyed ol.
İrfân ister isen medrese-i aşka dâhil ol.
Hasanî, Hüseyinî, Alevî meşkiyle tevhîd ol.
Zira bu meşk değil aşkın ta kendisidir.
Bunlara âşık idi efendiler Efendi'si
Âşık Mâşûk birleşince tevhîd oldu.
İşte budur kemâl, fehmeden Kâmil oldu.
Rabbim müyesser eylesün. Âmin. Elfâtîha.

*****

25.10.1964
Pazar
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâli bes.

Gelmek gitmek bir masdar²⁶⁵.
Gelir Hak'dan, gider Hak'ka.
Mârifetle gidilir Hak'ka.
Gel Hak kelâmın idelim, Selâm'ın.
Meşk, tâlim bir külfetdir erbâb-ı Aşk'a
Aşk'la doğduk, aşk'da boğulduk
Zâhir bizi öldü sanur.
Tatmayan aşkı yanılır.
Hak'kı bilmeyen Aşk'ı bilmez.
Aşk'ı bilmeyen Hak'kı bilmez.
Aşk ezeldir, ebedîdir.
Biz ezelden nasibliyiz ebede.
Âşinâlarımıza duyururuz sesimizi.
Dağlar, denizler hep; gönül ummânında bir zerre
Bu zerreden göründü kâinat.
Ma'mûr oldu bu gönül, zirâ Hak ârâm.
Gayri kalır mı merâm.
Dâvâmız budur vesselâm.

²⁶⁴Yol, tutulan yol, usul.

²⁶⁵Bir fiil, aynı fiil.

5.12.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Sâlik ol ki seyr edesin.
Fârig²⁶⁶ ol ki temâşâ edesin.
Nâsda meçhûl, agyârda²⁶⁷ metrûk²⁶⁸ ol.
Hâs'da mâlûm, Yâr'da dost ol.
Sorsalar sana agyâr nerede,
Söyle içimde nefsim idi. Arama taşrada
İçeri dışarı bir ettik
Gayri agyârımız kalmadı. Anı da dost ettik.
Dost bir, Hak bir
Hu meded Allah.

*****

15.5.1965
Cumartesi
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

MUHARREM (KERBELÂ)

Her yıl tazelenir bu sevdâ-yı ateş.
Bu ateşle tazelenir aşkımız.
Makâm-ı Hüseyin'den dilsâz²⁶⁹ oluruz.
Hasreti tazeler nârezen²⁷⁰ oluruz.
Kalb-i nâlânımızla²⁷¹ kasîde okur, mersiye okuruz.
Yüreğimiz kitap içredir, irfân okuruz.
Aşkımız irfân, irfânımız aşk oldu.
Öyle bir aşk ki irfânı eritdi.
Bir şerâreden yeniden bin irfân doğdu.

²⁶⁶ Vazgeçen, terkeden.

²⁶⁷ Gaynlar, başkalar, yabancılar.

²⁶⁸ Terkedilmiş, bırakılmış, kullanılmaktan vazgeçilmiş.

²⁶⁹ Gönül yapıcı.

²⁷⁰ Na'ra atan, kuvvetli bağırıcı.

²⁷¹ İneyen.

Gel geç bütün dâvâdan, bul bir hakîkatı.
Bulununca hakîkat, gayri ister mi mârifet
Mârifet nâkıstır²⁷².

Bilelim noksânımızı da abd-i hâs olalım.

Ehl-i hakikat, abd-i hâsdan çıkar.

Çıkan O, çıkaran O.

Zirâ hüküm O'nun, kudred O'nun.

Saltanat O'nun, irâde O'nun.

Sen de O'nun, ben de O'nun.

Bu fehm olununca gayri istemezsin lâfın

Şunun bunun.

(Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh)

Hu meded Allah. Eyvallah.

Elfâtiha.

*****

11.8.1965

Çarşamba

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâli bes

Ferâgat, fedâkârlık, sabur, tevekkül dervişin mümeyyiz²⁷³ vasıflarıdır.

Derviş demek âşık demektir. Bu vasıflar ancak aşk ile te'min edilir. Bu gayreti, bu tahammülü dervişe, âşık ancak Allah verir. Zirâ her şeyin sahibi, hâlik²⁷⁴ Allah'tır.

Mâşûk kendisidir. Kimi severse sevdirtir.

Allahın sevgilileri hâlis, sâf dervişleridir. Allah bunlara en mümtâz vasıflarını ihsân buyurmuştur. Derviş bunların ifâsında âdeta zevk duyar. Şikâyeti yoktur. Hamdini, şükrünü arttırır.

En büyük rütbe nedir bilir misiniz?. (Derviş Mehmed)olmaktır. Resûl-u Ekrem Fahr-i Âlem efendimizin ism-i şerifleridir.

Her derviş (Derviş Mehmed) olamaz. Bu mümtaz bir mazhariyetdir. Bunlar hakîkî Muhammedî'lerdir. Ve Allah'ın gönüllü erleridir.

Rabbim bunlardan eylesün. Âmin.

Elfâtiha

²⁷²Noksan, eksik, tam olmayan. Kusuru olan.

²⁷³Temyiz eden, doğruyu yanlıştan ayıran.

²⁷⁴Yaradan. Yokdan var eden.

30.10.1965

Cumartesi

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Gelen Bâb-ı rahmete sanma ki dönsün bî rahmet.

Bunu bilen gelsün bizlere bi zahmet.

Âşıkândır bizi anan, bizi sayan.

Gâfilândır bizi hiçe sayan.

Biz ezelden hiçiz, yokuz

Ammâ varlıkda var olduk.

Bir kerre öldük, gayri ölmeyiz.

Bunu fehmeden âşinâlarımızdır.

Bî haberden sorma, sakın bir haber;

Bizden ol, bizden al.

İrfân al, irfân sat.

İnşâallah.

*****

24.11.1965

Çarşamba

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Hep söylediler; söyledik; sen de söyle.

Hak'kı söyle, Hak'kı dinle.

Söyleten, dinleten Hak.

Bunu bilen dedi yâ Hak.

Yüreği buldu Dost'u hep Hak.

Gayri kalmadı, ne nefsi ne agyârı.

Hep yürek birliğiyle buldular Yâr'ı.

Gaye maksûd hep Yâr

Ansız görmedik bir diyâr.

Zira her şeyi de muhid

İşte budur tevhîd.

Hak Dost; Dost Hak.

Hamdülillah.

25.4.1966
Pazartesi
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Ben ben derken buldum Sen'i.
Seni bulunca yok oldu ben.
Düşenler peşime buldular Sen'i
Hep Sen, hep Sen.
Tükensin gayri bu ben.
Sen, bende ande olunca;
Biz olduk Sen'de, Sen de bizde.
Gâfil anlamaz bu kelâmı.
Bizi anlayana ver selâmı
Seni beni ayıran zâhirin kelâmı.
Gir bâtına da ol Selâmî
Bu sırra erdik hamdülillah.
Hâzâ min fazlı Rabbi Elhamdülillah.

*****

6.6.1966.
Pazartesi

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâî bes.

Kimi zâhirinden, kimi bâtınından
Aldılar birer nasîb.
Ehil olanlar sûretinde gördü sîretini.
Hak dilediğini ehil eyledi.
Ehlini ehline âşinâ eyledi.
Cezb²⁷⁵ eyleyüb hem-bezm²⁷⁶ eyledi. Âlî eyledi.
Bu sofrada nâ-ehlin işi yoktur.
Yiyemez bu lokmayı zirâ nasîbi yoktur.
Kim ki geldi boyun kırdı
Teslim-i rızâ eyledi,
Aldı nasîbin.
Nasîbin alan eyvallahı bildi.

²⁷⁵ Kendine çekme, çekilme.

²⁷⁶ Aynı toplulukta bulunma.

Dervişin şükrânı eyvallahıdır.
Gayri görünmez anlarda ikilik.
Zirâ ayrı değildir.
Zâhirle bâtın hep birlik.
Hak ehli tevhîd ehlidir.
Hak bir, Dost bir. Hu meded-Allah.
Eyvallah.

*****

15.8.1966
Pazartesi
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

“RAB” (RABB-ÜL ÂLEMİN)

Allah Allah dedik ilmi bulduk.
Bu ilimle âlemleri seyrettik Rab'ı bulduk.
Nârimiz²⁷⁷ söndü nûr olduk.
Binbir esmâ bir Hu oldu.
(Allah nûrussemâvâtü vel ard)
(Huvel evvelu vel âhiru vezzâhiru vel bâtın.
Ve huve bikulli şey'in alîm)
Hikmet, sır, ilim, irfan, mârifet, hakikat hep bu.
Nâmütenâhi²⁷⁸ yalnız bir Hu.
Hu deyüb istimdâd²⁷⁹ edelim “Hu meded-Allah”
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes
Hu meded-Allah
Rabbımız sırrına âgâh²⁸⁰ etsün. Gamımız ref²⁸¹ olsun.
Aşkımız niyâz, niyâzımız Aşk olsun.
Erenler meclisinde yetişenlere meşk olsun.
“Elfâtîha”

²⁷⁷ Aleş.

²⁷⁸ Sonsuz.

²⁷⁹ İmdat, yardım isteme.

²⁸⁰ Bildirsin, haberi etsin.

²⁸¹ Kalbinişin, yok olsun.

26.10.1966

Çarşamba

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Dolaşma âvâre, ol bir kapunun gedâsı²⁸².

Bük boynun, kapa gözün, cân evine gir.

Terk et bu cânı da, Cânân'ı gör.

Cânân'da canlanan cânı gör.

Terk edemeyen metrûk kaldı.

Kurtulamadı, illetden, zilletten

Hikâyet, şikâyet virdi²⁸³ oldu.

Derdimiz Hak, virdimiz Hak.

Hak dost.

Hu meded-Allah

*****

8.11.1966

Salı

Kabr-i Şerif

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Kıyl-u kaalden²⁸⁴ kurtulmak ister isen; kendini Hâk, yüreğini pâk edenleri dinle.

Zirâ Hak hakîkatı, pâk yüreklerden söyler.

Ger²⁸⁵ buldu isen bu erleri, can kulağını ver iyi dinle, Hak nutkudur. Sadre²⁸⁶ menkûş²⁸⁷, vecd-i hâl²⁸⁸ olur.

Maksad, gâye rızâ ise hamd et, râzı ol hâline, Hâl ehli böyle kazandı rızâyı.

Terk-i gâm edüb aşk-ı şevk, nâr-ı nûr oldu. Sürdü safâyı.

²⁸² Fakir, yoksul. Dilenci.

²⁸³ Daima söylenilen.

²⁸⁴ Dedikodu.

²⁸⁵ Eğer.

²⁸⁶ İçeride, gönüle.

²⁸⁷ İşlenmiş, süslenmiş.

²⁸⁸ Kendini kaybedercesine ilâhî aşka dalma hali.

MÜNFERİD GELEN VÂRİDELERDEN İKİ TANESİ

16.5.1962

Çarşamba (Mübârek

Kurban Bayramı

4.cü günü, Sabah

Saat: 8.30

Yûnus Emre Kaddesallâhu

Sırrahu Hazretlerinin

Makbere-i Şerifeleri.

Bismillâhirrahmânirrahim.

(Fakîrin: "Aşk bahçelerinde yaşadın.Kokladığın güllerden bir nebze bize de koklat" niyâzından sonra Hazretiden aldığım cevâb ve lutûf)

Kokladığımız gülün toprağı, suyu havası birdir. Sen, ben var mı? Yalnız O var. Seni beni ayrılıkta konuşuruz. Bu kulluğumuzdur. O'ndan geldik, O'nda yaşadık, O'na vardık. Eğer yüreğin Hak'da, Hak da sende olmazsa beni bilmezdin ve gelmezdin. Bizler hep bir bahçenin muhtelif hizmetkârlarının yetiştirdikleri gülleriyiz. Ezelî, ebedî hayata kavuşanlar bu gülleri koklayanlardır. Ölüm nâsda, hayat Hâs'da. Biz öldük de dirildik. Ebedî hayatta asırlar bir andır. Nice mürde gönülleri dirilttik. Bir kelâm etmedik, bir nefes dahi almadık O'nsuz.

Nesre, nazma düşme.

Şöhret peşine düşme.

Özün Hak'ka bağla ki, sözün öz olsun.

Hak'dan selâmet, hidâyet, inâyet üzerinde olsun.

Âmin

Elfâtîha.

*****

16.6.1958

Pazartesi

Saat:18.45

Nâfiz Efendi

Hazretlerinden.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Bizde iken geldi bize bir cân.

Bezm-i Hak'da sohbeta girdi hemân.

Nâfiz hâfız olunca gönüllere,

Harâb oldu amma harâbeleri ma'mûr eyledi.

Sohbetin özü aşkın sazı idi.

Sırrı sırreyledi, kendi sır oldu.

Meyletmedi dünyâya, hattâ uhrâya²⁸⁹.
Âşık idi Cemâl'e, Cemâl de ana.
Böyle olunca hak lutfunu ihsân eyledi ana.
Ezelde âşinâ ebedde âşinâyız.
Biz Bezm-i Vahdet'deyiz.
Siz âşinâlara âşinâyız.
Hu meded-Allah. Hâzâ min fazlı Rabbî.

Âşık Ma'sûk'da tükendi.
Ma'sûk tükenir mi?
Bir kıvılcım sıçrar,
Yeni bir aşk doğar.

*****

(Hz. Ali Efendimizden rivayet olunan tasavvuf âleminin çok sevdiği
beş maddeyi de buraya ekliyoruz.)

Bismillâhirrahmânirrahim

- 1- Herkese ve canlı mahlûkata şefkat ve merhametde güneş gibi ol.
- 2- Kimsenin ayıbını görmemekde gece gibi ol.
- 3- Kendini herkesden aşağı görmekde yer gibi ol.
- 4- Hiç bir şeye hiddetlenmemekde ölü gibi ol.
- 5- Cömertlikde, sehâvetde²⁹⁰ akar su gibi ol.

*****

*****

*****

---

²⁸⁹ Ahiret.

²⁹⁰ Bağış.